

בס"ד

אִנְשָׁה בְּאֵב

צידה לחודש אב מתוך גלוית לב

נגה סיתרי

שלום יקרה, ברוכה הבאה.
בגיל 25 הייתי גרושה בלי ילדים.
עברתי מסע גדול
וה' נתן לי את כח הכתיבה.
בימים אלה של חודש אב
צער החורבן
הכללי והפרטי
ואחרי המהפך לט"ו באב
אני מזמינה אותך לקחת חלק
ולתת מילים לכאב ולתקווה.

אפשר באהבה רבה להפיץ הלאה קובץ זה
או חלקים ממנו.

בעז"ה בקרוב יצא לאור
ספרון המסע המלא שלי, "גלוית לב".
לתגובות ועדכונים:

054-3989680

וְלָכֵן חֲדָשׁ זֶה נִקְרָא 'אָב'
שֶׁהוּא עֲתִיד לְהִיּוֹת
אָב לְכָל הַחֲדָשִׁים.
מֵאַחֵר שֶׁנַּעֲשׂוּ בּוֹ רָעוֹת,
מִכֶּרַח שֶׁיְהִי בּוֹ
טוֹבוֹת מְרֻבּוֹת
יוֹתֵר מִכָּל חֲדָשִׁים
עַל דֶּרֶךְ מַה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב
"שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ"

בן איש חי פרשת דברים

חורבן, חורבי

אֲנִי קָצַת יוֹדַעַת
מָה זֶה חֲרָבָן
אֶת הַהֲשֹׁאָה כָּבֵר עָשָׂה
הַנְּבִיא כְּמוֹכָן

כְּאִשָּׁה עֲזוּבָה
אֲשֶׁר לֹא יָלְדָה
נִצָּבֶת עֲכָשׁוּ
מְרַגֵּשָׁה בּוֹדְדָה

זֶהוּ מִסֵּר מְדָהִים
שְׁאֵלִיךְ נִשְׁלַח
הַשְׂכִּינָה בְּמִסְתָּרִים
בּוֹכָה יָמָד אֶתָּךְ

מִזְבַּח הוֹרִיד דְּמָעָה
וְאֶת בּוֹכָה עָלָיו
עַל הִכָּל, עַל בֵּיתָךְ
עַל בֵּית חָרוֹב שְׁחָרַב

נגה סיתרי

אֶת הַכִּי תִנְתְּכִי
עַל הַקָּר וְהַחֲרָבוֹת
תִּבְקָשִׁי, תִּכְאָבִי
עַל סִבַּת הַסָּבוֹת

הוֹלֶכֶת לְהִתְפַּלֵּל
עַל הַגָּאֻלָּה
עַל בֵּיתוֹ שֶׁל ה'
וְשִׁאָהֶיהָ עוֹד כָּלָה.

זה היה בליל שבת שלפני עשרה בטבת.
הייתי בסלון וחשבתי על החורבן הפרטי שלי.
ואז נזכרתי בספרה של הרבנית ימימה מזרחי
"כמים, ליבך" שמביאה את תורה פ"ט של
רבי נחמן מברסלב, והתחלתי לכתוב לי בראש
מילות נחמה.
במהלך השבת שיננתי את השיר, ובמוצאי השבת
העליתי אותו על הכתב. זה אחד השירים
הראשונים שכתבתי על הגירושין,
וכך גיליתי את היכולת להתנחם ממילים
שה' שולח לי ללב.

לביחור

לא רוֹצֶה לְקַנֵּא בְּמִי שֶׁהִתְחַתְּנָה
לא לְהִבִּיט בְּעֵצָב בְּמִי שֶׁאֻחָזֶת אֶת בְּנָה
לא לְהִתְחַלֵּף עִם מִי שֶׁכָּבֵר יְלָדָה
לא לְכַעַס עַל מִי שֶׁאֵינָהּ בּוֹדְדָה

בְּלִבִּי יֵשׁ חֹר וּכְאֵב וְחֶסְרוֹן וְחֻלָּל
מִשְׁתַּדֵּלֶת לְשַׁמֵּחַ לֹא לְמָרוֹת אֶלָּא בְּגִלָּל
הַסִּדְקִים בְּלִבִּי שֶׁפּוֹרֵץ דְּרָכָם הָאוֹר
לְקוֹם מִשָּׁם כָּל רָגַע וְלִבְחֹר.

נגה סיתרי

כשהייתי סטודנטית לעיצוב גרפי, צילמתי פרויקט בנושא חורים. קצת אבסורדי, לנסות לצלם את האין. תוך כדי העבודה על הפרויקט, גיליתי כי תפקידו של החור הוא לתת לאור להיכנס. כמו באישון העין (ובעקבותיו - המצלמה), בלי החור היה בלתי אפשרי לראות. ובמילים אחרות מתקופה מאוחרת יותר: חור הוא מקום לקב"ה להיכנס.

בלי

מִבֶּט מְאֵהָב
וְכִרְס מִתְעַגְּלָת
לְחִיוֹ שֶׁל תִּינוֹק
וּצְחוֹקוֹ שֶׁל יֶלֶד

וּתְפִלָּה בְּפִי
וְדִמְעָה בְּקִצָּה עֵין
לְהוֹדוֹת עַל הַיֵּשׁ
וּלְבַקֵּשׁ עַל הָאֵין

לְהֶאֱמִין כִּי שִׁיכָת
לְהֶאָחֵז בְּטוֹב
וְאֲנִי קָרָבְתִּי
וְאַתָּה קְרוֹב.

נגה סיתרי

ערך מוחלט

אם החיים היו תרגיל במתמטיקה
הייתי לוקחת את כל הכוחות
שמושכים אותי למטה
ושמה עליהם ערך מחלט
ואז הייתי רואה
כמה כוח יש לי.

ואתה הערך המחלט
ברוך הנותן ליצף
כוח.

התנערי

מי הרשה לך
להיות חלשה
כל כך
לפחד
ממי
שאת יכולה להיות
קומי כבד
לעשות את מה
שאת חולמת.

נגה סיתרי

נגה סיתרי

בתקופה של הגירושין, "אימצתי" לי חברה נשואה
שפתחה בפניי את ליבה וביתה. הייתי ישנה אצלה
הרבה והיו לנו שיחות בהן היא עזרה לי לחשוב על
דברים אחרת. החלק השני של הקטע הוא שלה.

זכה

עַל עֲרֻמוֹת הַטִּישׁוֹ
שָׁכַלְתִּי בְּעֶלְבוֹנִי
אֲנִי מְזַדְקָה
בַּדֶּרֶךְ לַחֲפָה
עַל הַמַּדְרָגוֹת
מִפְּלָסוֹת
הַדְּמָעוֹת לִי
אֶת הַדֶּרֶךְ
וְהַמְּחַטּוֹת
יוֹצְרוֹת לִי
סֵלֶם
עַד לִכְפֹּא.

נגה סיתרי

מהרב שלי למדתי שלזכות זה גם מלשון הזדככות.
כמו שמישהי חכמה אמרה לי: עברתי הרבה כדי
להיות ראויה לבעלי.